

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010248
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3220010248.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obžalovanému D. D., nar. XX.XX.XXXX v Q. nad Q., trvale bytom Q. nad Q., B.i XXX/XX, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 13. mája 2021 odvolania obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 10. marca 2021, sp. zn. 6T/17/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného D. D. z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 10. marca 2021, sp. zn. 6T/17/2020, bol obžalovaný D. D. uznaný za vinného zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3, písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. v jednočinnom súbahu s prečinom hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 ods. 1 Tr. zák. v bode 1 a z prečinu hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 ods. 1 Tr. zák. v bode 2, na tom skutkovom základe, že

1./ dňa 27.04.2020 asi o 10:00 hod. v Q. nad Q. na ulici F. v areáli miestneho cintorína označovaného ako starý katolícky cintorín

poškodil hrobové miesto č. X/X označeného menami T. W. a T. W. rod. U., tým spôsobom, že zvalil kamennú platňu pomníka s označením týchto mien spolu s kamenným krížom, ktoré sa poškodili obitím na rôznych miestach, čím poškodenému L. U. W. spôsobil škodu vo výške 450,-€, ďalej

poškodil hrobové miesto č. XX/X označeného ako rodina R. s menami B. a J. tak, že dva kamenné stĺpiky, o ktoré sú prichytené kovové reťaze natrel šedou farbou nezisteného zloženia, poškodil samotný pomník, ktorý natrel bielou farbou nezisteného zloženia po jeho obvode v hornej i dolnej časti, uvedenou bielou farbou natrel kamenný kríž v hornej časti pomníka, z tohto kríža nezisteným spôsobom odstránil kovovú podobizeň T. B., ktorú poškodil tým, že z nej odlomil pravú časť ruky, čím poškodenému Q. R. spôsobil škodu vo výške 600,-€, tiež

poškodil neoznačený kamenný kríž, na ktorom sa v jeho hornej časti nachádza kamenná podobizeň T. B. tak, že ju natrel šedou farbou nezisteného zloženia, čím poškodenej spoločnosti A. s.r.o. Q. nad Q. spôsobil škodu vo výške 500,-€, ďalej

poškodil hrobové miesto č. XXX/X označeného menom T. B., na ktorom zvalil pomník, ktorý sa rozpadol na viacero častí, taktiež zhodil i kamenný kríž daného pomníka, ktorý takto poškodil v jeho spodnej časti, čím poškodenej D. B. spôsobil škodu vo výške 350,-€ a tiež

poškodil hrobové miesto č. XXX/X s menami U. B. a Y. B. rod. U. tak, že zhodil celý pomník aj kríž so všetkými jeho súčasťami i samotnou platňou, ktoré sa poškodili odretím a platňa sa rozpadla na viacero častí, čím poškodenej V. B. spôsobil škodu vo výške 300,-€,

2./ dňa 02.09.2020 v čase od 09:00 do 11:00 hod. v Q. nad Q. na ulici Na F. v areáli miestneho cintorína označovaného ako starý katolícky cintorín poškodil hrobové miesto č. XX/X označeného nápisom rodina S. s menami C. a J., T. a B., ktoré poškodil tým spôsobom, že vykýval a zvalil z podstavca náhrobný kameň, ktorý oprel o uvedený podstavec, ďalej vykýval a zvalil z podstavca väzu a náhrobný svietnik, ktoré tvorili súčasť náhrobného kameňa, pričom sklo svietnika sa rozbilo, čím poškodenej I.. J. T. spôsobil škodu vo výške 200,-€.

Za to bol odsúdený podľa § 245 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 5, ods. 8 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulatnou formou. Obžalovanému bola zároveň ustanovená povinnosť podľa § 287 ods. 1 Tr. por. nahradiť škodu poškodenému - spoločnosti A., spol. s r.o., so sídlom W. XXXX/X, Q. nad Q., IČO: XX XXX XXX, vo výške 500,-€ (slovom päťsto eur) a poškodenej I.. J. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. B. XXXX/XX, L., nahradiť škodu vo výške 200,-€ (slovom dvesto eur).

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej lehote, včas podaným odvolaním napadol obžalovaný proti výroku o treste. Dňa 19.03.2021 bolo okresnému súdu doručené podanie obžalovaného nazvané Žiadosť o zníženie trestu, ktoré bolo pôvodne zaslané na krajský súd, pričom bolo vyhodnotené podľa obsahu a zrejmej časovej postupnosti (podané na poštovú prepravu v ÚVV Ilava dňa 11.03.2021) ako odvolanie obžalovaného proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený dňa 10.03.2021 za prítomnosti obžalovaného. Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou bolo dňa 29.03.2021 doručené tiež odôvodnenie odvolania obžalovaného prostredníctvom obhajcu, v ktorom odôvodnení obžalovaný uviedol, že uložený trest, aj napriek jeho zmierneniam sa vzhľadom na striktnú aplikáciu trestného zákona a sprísnenú kvalifikáciu trestného činu poškodzovania cudzej veci, ktorého sa dopustil obžalovaný, ako zločinu, javí ako drakonicky prísny. Škoda, ktorú spôsobil obžalovaný nie je takou vysokou škodou, aby spoločnosť mala takýmto drakonickým spôsobom trestať páchatela trestného činu. Obžalovaný uviedol, že potrestanie by bolo dosiahnuté v tomto prípade aj odňatím slobody v omnoho kratšom trvaní. Vzhľadom na to, že obžalovaný chcel zvýšiť počet pre neho poľahčujúcich okolností, a dosiahnuť čím nižší trest, urobil vyhlásenie o vine, a preto nemal priestor vyjadriť sa k spáchanému skutku a k okolnostiam, za ktorých k jeho protiprávnemu konaniu došlo. Obžalovaný natrel farbou hroby z toho dôvodu, že nechcel, aby do prasklín náhrobných kameňov stekala voda, čím by ďalej došlo k rozrušovaniu a poškodzovaniu týchto dosiek. Jeho úmyslom nebolo hroby ničiť, v minulosti na cintoríne pomáhal, preto na základe vlastného úsudku nepovažoval natieranie hrobov za ich ničenie. Zároveň poškodenie kamennej platne pomníka poškodeného L.. U. W. odôvodňoval tým, že tento kameň už bol nahnutý a obžalovaný mal obavu o to, že tento kameň môže spadnúť a niekoho zraniť, čo opäť poukazuje na skutočnosť, že nešlo o vandalizmus, ale skôr o jeho nesprávny úsudok, ktorý spôsobil až drakonické trestnoprávne účinky. Napokon, keďže pri páchaní skutku nebol pristihnutý a je dôvodné sa domnievať, že škoda, ktorá bola spôsobená niektorým poškodeným, ktorí boli v tomto konaní vypočutí, nebola spôsobená obžalovaným D. D., ale neznámymi osobami, avšak obžalovaný D. D. sa vyskytol ako vhodný objekt, ktorému spôsobenie tejto škody bolo možné pričítať, keďže sa k čiastkovým konaniam priznal. Zároveň je potrebné prihliadnuť aj na závery znaleckého posudku, z ktorého vyplynulo, že ovládacie schopnosti a rozpoznávacíe schopnosti obžalovaného boli pri páchaní skutku zjavne zmenšené. S prihliadnutím na vyššie uvedené okolnosti má obžalovaný za to, že trest uložený Okresným súdom Bánovce nad Bebravou je neprimerane prísny a to aj napriek aplikácii § 39 Trestného zákona a preto navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste a obžalovanému uložil trest s prihliadnutím na jeho možnosť výraznejšieho mimoriadneho zníženia.

Proti citovanému rozsudku vo výroku o treste podal včas odvolanie i prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v neprospech obžalovaného, ktorý v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že naopak uložený trest vzhľadom na závažnosť trestného činu a okolnosti jeho spáchania považuje za neprimerane mierny. Prokurátor ďalej uviedol, že proti aplikovaným ustanoveniam Trestného zákona pri výroku o treste s výnimkou aplikácie § 39 ods. 1 Tr. zák. nemá žiadne námietky. Pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. súd vychádzal zo záverov znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, pričom okolnosti odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu u obžalovaného konštatoval v tzv. zníženej príčetnosti pri páchaní skutkov, zníženom intelektu obžalovaného na hranici subnormy, subklinickej forme na pomedzi normy a retardácie, disocialej poruche osobnosti, syndróme závislosti na alkohole, okolnostiach samotných skutkov, motíve konania

obžalovaného (chcel hroby skrásliť, nakoľko podľa jeho subjektívneho vnímania sa mu hroby zdali škaredé) ako aj v pomere zistených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. S poukazom na závery znaleckého dokazovania prokurátor mal však naopak za to, že všetky tieto okolnosti nie sú v prípade obžalovaného okolnosťami, ktoré sú natoľko mimoriadne a výnimočné, že by odôvodňovali postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.. Berúc do úvahy predovšetkým tú skutočnosť, že obžalovaný spáchal trestné činy pod vplyvom alkoholu, a teda jeho správanie bolo podmienené rozhodnou mierou vplyvom alkoholu, do ktorého sa priviedol vlastným zavineným konaním, v spojení s konštatovaním znalca, že užívanie alkoholu aj s jeho negatívnymi následkami je u obžalovaného užívaním dlhodobým, je v danom prípade rozhodnou skutočnosť, podľa ktorej obžalovaný mohol vedieť jednak o účinkoch nadmerného užívania alkoholu, ako aj o účinkoch konkrétne na jeho osobnosť a správanie. Podľa názoru prokuratúry za takto zisteného stavu veci nemožno preto u obžalovaného vzhliadnuť dobrodenie Trestného zákona spočívajúce v použití ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.. Podľa názoru prokuratúry uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov, keďže so zreteľom na závažnosť, spôsob a okolnosti spáchaných trestných činov a pomery páchatel'a, je uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., na ktoré vo veci nie sú splnené zákonné podmienky, veľmi mierny. Prokurátor v závere odvolania uviedol, že v prípade obžalovaného D. D. bude len výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby bez aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona spĺňať kritériá individuálnej a generálnej prevencie a bude dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 6T/17/2020-408 zo dňa 10.03.2021 vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 245 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák..

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor okresnej prokuratúry. Uviedol, že odvolanie podané obžalovaným považuje za nedôvodné. Je toho názoru, že po zohľadnení spôsobu spáchania činu a jeho následkov, zavinenia, pohnútky a osoby obžalovaného D. D. a v neposlednom rade jeho pomerov a možností nápravy je reálne očakávať dosiahnutie výchovného účelu, ako i generálnej či individuálnej prevencie trestom na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby bez aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. so súčasným zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. a preto návrh obžalovaného na uloženie ešte miernejšieho trestu považuje za nedôvodný. Záverom navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por..

Prokurátor okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou sa samostatným podaním, doručeným Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou dňa 08.04.2021, vyjadril aj k odvolaniu obžalovaného podaného prostredníctvom obhajcu. K dôvodom odvolania prezentovaných obhajcom obžalovaného týkajúcich sa neprichytenia obžalovaného pri páchaní skutku a rozsahu škody dodal, že v priebehu konania bol bezpečne preukázaný skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti tak, ako je uvedený v skutkovej vete odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, spočívajúci v dvoch skutkoch obžalovaného právne posúdených v bode 1/ rozsudku ako zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ rozsudku ako prečin hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 ods. 1 Tr. zák.. Obžalovaný D. D. tiež po prednesení obžaloby prokurátorom a po zákonom poučení vyhlásil v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Následne boli obžalovanému položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por., pričom obžalovaný na všetky otázky odpovedal „Áno“. Po zistení stanoviska prokurátora a obhajcu obžalovaného, ktorí navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo skutkov uvedených v obžalobe, súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijal a vyhlásil, že dokazovanie, v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov, nevykoná. Prokurátor ďalej vo vyjadrení uviedol, že úvahy o neprichytení obžalovaného pri páchaní skutkov a o rozsahu škody spáchanej obžalovaným, ku ktorému zákonnému znaku stíhaných trestných činov obžalovaný urobil vyhlásenie o priznaní viny a súd takéto vyhlásenie prijal, sú za daného stavu bezpredmetné. Po oboznámení sa s odôvodnením odvolania

podaného obžalovaným prostredníctvom obhajcu preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne zamietol odvolanie obhajcu obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por.

Napokon k odvolaniu prokurátora okresnej prokuratúry sa písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 12.04.2021 vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Vo vyjadrení uviedol, že je nesporné, že osoba obžalovaného je osobou s kriminálnou minulosťou, zväčša však u obžalovaného v minulosti išlo o drobnú majetkovú trestnú činnosť. Zároveň ide o osobu, ktorá je zjavne závislá na alkohole, pričom však znalec uvádza, že pobyt obvineného na slobode nie je primárne nebezpečný, pokiaľ nedochádza k nadužívaniu alkoholu. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. Považuje sa za spravodlivé, aby bol vážne mienený sebakritický a kajúcny postoj „odmenený“ miernejším trestom. Obžalovaný prostredníctvom obhajcu vo vyjadrení poukázal na názor Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého by v záujme rešpektovania požiadavky primeranosti trestu bolo žiaduce, aby sa do budúca zákonodarca vysporiadal so všeobecne rozšírenou zjednodušenou mylnou predstavou, v zmysle ktorej prísne trestanie predstavuje zaručený recept na zníženie kriminality, pričom páchatel by v podstate mal byť potrestaný nie ako občan majúci základné práva a slobody, ale ako nepriateľ spoločnosti. Je totiž neospravedliteľné, aby právo páchatela na primeraný trest zodpovedajúci jeho trestnému činu bolo obetované kolektívnemu spoločenskému záujmu bezpečnosti, pričom zahraničné kriminologické a penologické výskumy navyše celkom presvedčivo preukazujú, že neprimerané sprísňovanie trestnej represie, ktoré obvykle predstavuje produkt emocionálnej a populistickej trestnej politiky, neprispieva k dosiahnutiu žiadneho pozitívneho výsledku v podobe zníženej kriminality, ale jeho jediným preukázateľným efektom sú chronicky preplnené väznice a rastúci index väzenskej populácie (Plénum Ústavného súdu Slovenskej republiky, dňa 28.11.2012). Záverom obžalovaný uviedol, že v danom prípade došlo k nespravodlivej právnej kvalifikácii (hoci v súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR), kedy sa za spôsobenie škody viacerým poškodeným považovalo za spáchanie skutku na viacerých osobách, hoci v danom prípade objektom trestného činu bol majetok, nie osoby. Z uvedených dôvodov vyjadril obžalovaný nesúhlas s odôvodnením odvolania prokurátora a uložením trestu odňatia slobody aj na ním navrhovanej úrovni 5,5 roka nepodmienečne za taký trestný čin, ktorý spáchal, nakoľko objektívne bolo aj Ústavným súdom konštatované, že u páchatela neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. S prihliadnutím na vyššie uvedené okolnosti obžalovaný navrhol, aby bolo odvolanie prokurátora odmietnuté ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konanom za splnenia zákonných podmienok, zástupca krajskej prokuratúry uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného odvolania okresného prokurátora, pričom navrhuje tomuto odvolaniu vyhovieť s tým, aby odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným v písomnom odôvodnení odvolania a zároveň navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obžalovaný zhodne so svojim obhajcom navrhol odvolaciemu súdu po zrušení výroku o treste uložiť miernejší trest odňatia slobody a súčasne odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o vine, uznal obžalovaného D. D. vinného zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3, písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 ods. 1 Tr. zák. v bode 1 a z prečinu hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 ods. 1 Tr. zák. v bode 2, pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaných trestných činov. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine, uloženom ochrannom protialkoholickom liečení ambulantnou formou a náhrade škody, ani v postupe súdu predchádzajúcom týmto výrokom nezistil chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, preskúmal z podnetu

podaných odvolaní v zmysle § 317 ods.1 Tr. por. len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolania okresného prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

Preskúmaním výroku o treste krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Tr. zák. a prihliadol na všetky skutočnosti dôležité z hľadiska ukladania trestu, najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela a jeho trestnú minulosť, jeho pomery, možnosti nápravy a tiež účelu trestu. Krajský súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora i obžalovaného uvádzanou prostredníctvom svojho obhajcu v odvolaní vo vzťahu k uloženému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky považuje za potrebné uviesť, že v prejednávacom prípade je za trestný čin - poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 3, písm. c) Tr. zák. (trestný čin najprísnejšie trestný) stanovená trestná sadzba na 3 (tri) rok až 8 (osem) rokov odňatia slobody. Pritom o osobe obžalovaného bolo zistené, že bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný za spáchanie rôznorodých trestných činností, prevažne majetkového charakteru, pričom v dvoch prípadoch sa jednalo o zločiny lúpeže. Z výpisu centrálnej evidencie priestupkov a správnych deliktov vyplýva, že obžalovaný sa tiež dopustil celkovo 9-tich priestupkov. U obžalovaného boli správne súdom prvého stupňa identifikované jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený) a dve poľahčujúce okolnosti v zmysle ust. § 36 písm. l) a písm. n) <J. Tr. zák. S prihliadnutím na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, ale tiež s ohľadom na ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. došlo k úprave hornej aj dolnej hranice trestnej sadzby, pričom okresný súd túto určil v rozmedzí od 66 mesiacov do 101 mesiacov a 10 dní. Po zhodnotení všetkých kritérií na ukladanie trestu sa krajský súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v upravenom rozpätí trestnej sadzby sa vzhľadom najmä na osobu páchatela (odkazujúc na znalecký posudok z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č.l. 115 - 144) a tiež okolnosti prípadu a motív konania obžalovaného sa súdu javí ako trest neprimeraný prísny. Nemožno prehliadnuť v tom smere, že obžalovaný sa podľa znaleckého posudku z hľadiska intelektuálneho posúdenia nachádza v pásme mentálnej subnormy, jedná sa o subklinickú formu na pomedzí normy a retardácie. Bola konštatovaná disociálna porucha osobnosti a tiež syndróm závislosti na alkohole, alkoholocentrizmus so spustením osobnosti aj kriminogénnymi následkami a stratou kontroly v užívaní alkoholu. Popri osobnosti a subnorme u obžalovaného zohrala rolu aj intoxikácia alkoholom. Znalec pripustil u obžalovaného zníženie rozpoznávacích schopností a ovládacích schopností v závislosti od stupňa opitosti od ľahko znížených až po podstatne znížené. Nekonštatoval však úplnú absenciu niektorej, či už rozpoznávacej alebo ovládacej schopnosti obžalovaného. V súvislosti s týmito zisteniami týkajúcimi sa osoby obžalovaného, ako správne uviedol už okresný súd, je potrebné hodnotiť tiež okolnosti samotných skutkov, motív konania obžalovaného (chcel podľa vlastného vyjadrenia hroby skrášliť, nakoľko podľa jeho subjektívneho vnímania sa mu hroby zdali škaredé, resp, chcel údajne zabrániť ich ďalšiemu poškodzovaniu). Vzhľadom na uvedené skutočnosti aj podľa názoru krajského súdu aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody z hľadiska okolností prípadu a pomerov páchatela prichádzala preto do úvahy a bola súdom prvého stupňa správne použitá. V uvedenom smere sa preto odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so zisteniami a závermi súdu prvého stupňa, preto argumenty prokurátora uvedené v jeho písomnom odvolaní nepovažoval za dôvodné. K argumentácii prokurátora, že správanie obžalovaného bolo podmienené rozhodnou mierou vplyvom alkoholu, do ktorého sa priviedol vlastným zavineným konaním, pričom mohol viesť jednak o účinkoch nadmerného užívania alkoholu, ako aj o účinkoch na jeho osobnosť a správanie, je potrebné poznamenať, že znalec u obžalovaného konštatoval stratu kontroly v užívaní alkoholu. Krajský súd preto dospel k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky spolu s uložením ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou je primerané vzhľadom na represívny účel trestu, ale aj dostatočné s ohľadom na zabezpečenie ochrany spoločnosti. Na druhej strane je potrebné uviesť, že už ďalšie znížovanie trestu, ako sa toho domáhal obžalovaný by bolo neprimerané, zväzňiac najmä trestnú minulosť obžalovaného a jeho početné odsúdenia, tak ako na ne podrobne poukázal okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, pričom okolnosti prípadu svedčiace v prospech obžalovaného okresný súd dostatočne vyhodnotil pri ukladaní trestu a použití ustanovenia § 39 Tr. zák.

Krajský súd uvádza, že vyššie uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval za nevyhnutné poukázať. Po preskúmaní napadnutého výroku o treste dospel k záveru, že úhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému D. D. podľa § 245 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 5, ods. 8 Tr. zák., § 41

ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona je aj výrok o zaradení obžalovaného D. D. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. S ďalším podrobnejším odôvodnením v uvedených smeroch v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil.

Napokon i výroky o náhrade škody, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti obžalovaného uhradiť poškodenému - spoločnosti A., spol. s r.o., so sídlom W. XXXX/X, Q. nad Q., IČO: XX XXX XXX, vo výške 500,-€ a poškodenej I. J. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. B. XXXX/XX, L., škodu vo výške 200,-€ je správny a zákonný a má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech alebo v neprospech obžalovaného D. D. vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto odvolacie námietky obžalovaného a prokurátora nepovažoval za dôvodné a odvolanie obžalovaného D. D. a prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.